

Стамболова. Азъ изказахъ желание да разпитамъ in loco [на мѣсто] за кланетата. Величковъ: ще ви излъжатъ.—Подиръ пладне излъзохъ самъ на разходка къмъ Балиефенди. Праздниците наставатъ отъ утре. Бихъ искалъ да излъза вънъ отъ София. Владиците заминали, казватъ, за Рила, и други—финансови чиновници и т. н. Да имахъ конь и сигурно време. — Вечерята четохъ до срѣдъ нощъ Миклошичовата граматика.

29/17 април, велики четвъртъкъ. Сутринята и двамата чехи дойдоха въ министерството. Дълги обяснения. Ако, каже, у насъ нѣкой би описалъ, какъ е тукъ, никой не би му повѣрвалъ. Отидохъ въ камарата, ала не намѣрихъ никого. Обѣдъ. Подиръ обѣдъ у Стоилова, когото вчера не видѣхъ. Цанковъ при обсъжданията изтъква княза напредъ, князътъ искалъ тогози или оногози за агентъ и т. н. Вечера вечерята имаше събрание у Адженова досежно вестника, азъ не отидохъ — ядъ ме е изобщо, че взимахъ участие до сега. — Следъ пладне прескочихъ въ Събранието, дано видя още може би румелийците, ала не ги намѣрихъ, никого нѣмаше тамъ, ваканция. — Срегнахъ Вацова. Съ него отидохъ на разходка (валѣше) и у дома. Либералитъ, каже, отъ начало били зле настроени противъ мене, сега добре, само, каже, защо толкова дружа съ Стоилова! Вацовъ иска презъ празниците да отиде въ Пиротъ, но нѣмалъ куражъ. Христовъ се оженилъ въ Свищовъ на другия день следъ моето пристигане въ Ломъ, билъ на сжция параходъ. Вацовъ говори за нуждата отъ силно правителство, за способноститъ на сегашнитъ министри (Каравеловъ билъ нервозенъ, отъ финанси нищо не разбиралъ и т. н.), ималъ свѣстни възгледи за нѣщата. Муромцевъ много повредилъ—„снизходителностъ къмъ селянитъ“. Локаутъ на ломскитъ и софийски шопи. Агитациитъ на дѣдо Цеко! Нуждата да се прехвърли Ломското училище на държавни разноски, педагогическо списание, чужди учители, учебни книги, нови учебни планове, библиотека, Вазовъ и т. н. Азъ: колко много би могло да се направи, ако да имахъ властъ и можехъ да заповѣдвамъ, „а тукъ трѣбва да убеждавашъ хората“; Гюзелевъ и философската пропедевтика. Трайковичовитъ госпожици били въ училище въ Загребъ. Миличевичовитъ съчинения. Дриновъ. Бълг. Гласъ, доста е разпространенъ, ако да пишеше Свѣтлостъ щѣше, каже, още повече да се разпространи; титлата била лозунгъ на партиитъ. Хр. Стояновъ като учителъ въ София quondam въ главното училище: не училъ децата въ класа, ами лежалъ въ канцеларията лениво на мендера, ученицитъ седѣли около него и ги разпитвалъ — видѣлъ рускитъ висши училища и така училъ. — Миларовъ. — Вечерята бѣхъ съ Hoggue'a и съ „дипломатическия полусвѣтъ“ — Белдимиано, Тоттъ и т. н.—Ездата съ дамитъ отъ Café chantant'a и какво имало въ ботушитъ на Freiman; дуелътъ на Мордвинъ (бждещъ). —